

Ο ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΚΑΪΤΕΖΙΔΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟΝ «Τ.Θ.»

«Οι δήμοι στην πρώτη γραμμή της κοινωνίας»

«Το στοίχημα είναι πως θα φτιάξουμε ένα κράτος που θα περιοριστεί στη δεύτερη γραμμή», αναφέρει ο Δήμαρχος Πυλαίας-Χορτιάτη, Ιγνάτιος Καϊτεζίδης. ΣΕΛ 7

Οι δήμοι στην πρώτη γραμμή της κοινωνίας

*Δρόσο του Γιαννίτου Καϊτεζίδη**

Υπάρχουν στιγμές που αναρωτιέται κάποιος αν η προσφορά της αυτοδιοίκησης στην ελληνική κοινωνία είναι πραγματικά αντιληπτή και αναγνωρίσιμη από την πολιτεία. Γιατί πολύ συχνά η συμπεριφορά της δεύτερης σε κάθε αίτημα της πρώτης έχει τα χαρακτηριστικά μιας οικονομικής επιτείας, μιας σχέσης που η κεντρική διοίκηση «κάνει τη χάρη» στην τοπική και άρα εκεί εξαντλείται και η θεσμική της υποχρέωση.

Νομίζω αποτελεί κανόνα η απόρριψη των αιτημάτων της αυτοδιοίκησης, ενώ το νέο μοντέλο της κρίσης επιβάλλει στις τοπικές κοινωνίες την αυτοδιαχείριση μέσω ανέπαφων συναλλαγών, εννοείται με το χρήμα και με το χρώμα του! Έτσι κάπως η αυτοδιοίκηση επιτρέπεται να υπάρχει, της επιβάλλεται να λειτουργεί και ελέγχεται πολιτικά κάθε φορά που δεν τα καταφέρνει.

Κι όμως ο ουσιαστικός και πρακτικός της ρόλος, αθροιστικά ίσως να υπερβαίνει αυτόν του κράτους. Αν μετρήσει κάποιος το σύνολο των καθημερινά παρεχόμενων δημοτικών υπηρεσιών σε όγκο και σε αξία θα διαπιστώσει πως η τοπική αυτοδιοίκηση κινεί ουσιαστικά την ελληνική κοινωνία.

Με τη διεύρυνση μάλιστα του έργου της ασκεί πλέον πάνω από 300 αρμόδιοτητες που μέχρι πριν λίγα χρόνια ανήκαν στο κράτος και συνεπώς πρόκειται για τον μεγαλύτερο εθνικό μηχανισμό παραγωγής υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Φυσικά παραμένει ως κληρονομιά προσωρινά χωρίς δικαίωμα αποποίησης, η κρατική γραφειοκρατία, η διατήρηση διαδικασιών εγκρίσεων με όρους υποτέλειας, η οικονομική και διοικητική εξάρτηση. Με άλλα λόγια το κράτος μεταβίβασε αρμοδιότητες και παθογένειες σε ένα αδιαίρετο δι-

καίωμα που ενώ θα μπορούσε να διαχωριστεί με ένα σύγχρονο πλαίσιο αυτοδιοίκησης παραμένει προστατευμένο και προβληματικό.

Είναι κοινός τόπος πως αν δεν υπήρχε η αυτοδιοίκηση η πολιτεία θα είχε προ πολλού καταρρεύσει κοινωνικά. Μέσα στις τοπικές κοινωνίες εξελίσσεται η ζωή των ανθρώπων, οι κοινωνικές παροχές, ο πολιτισμός, η παιδεία.

Στην αυτοδιοίκηση επενδύει η κοινωνία την εμπιστοσύνη της για κάτι καλύτερο. Γιατί βλέπει σε αυτή ένα θεσμό ανθεκτικό και ακομμάτιστο. Έναν ρόλο πιο κοντά στον πολίτη. Βλέπει πως συναλλάσσεται μαζί της με ίσους όρους. Με ταχύτητα και ευκολία. Βλέπει το κοινωνικό της πρόσωπο κάθε μέρα.

Μια έξινπνη διαχείριση του διοικητικού μοντέλου της χώρας θα ενίσχυε το ρόλο της αυτοδιοίκησης. Θα έβαζε στην περίμετρό της υποχρεώσεις και βάρη, θα της εξασφάλιζε επαρκείς προϋπολογισμούς και θα περιορίζονταν σε εποπτεία, κεντρικό σχεδιασμό και υψηλές πολιτικές. Θα ενίσχυε την διοικητικότητα, την αυτοτέλεια, την ανεξαρτησία.

Αντί αυτού φαίνεται να κολακεύεται όταν κάθε φορά που στέκεται μπροστά στον καθρέπτη βλέπει το είδωλό της και συνεχίζει τον αγώνα του καθ' ομοίωσιν σε αντίθεση με όλες τις σύγχρονες κοινωνίες.

Γιατί το ζήτημα δεν είναι τελικά πως θα φέρουμε την αυτοδιοίκηση στην πρώτη γραμμή της κοινωνίας. Είναι εκεί ήδη. Το στοίχημα είναι πως θα φτιάξουμε ένα κράτος που θα περιορίστει στη δεύτερη γραμμή.

*Ο Γιαννίτος Καϊτεζίδης, είναι Δήμαρχος Πυλαίας-Χορτιάτη και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ